

Ting kan man ikke godt byde Sognets Beboere, thi det er selvsagt noget, de er utilfredse med. Nu kunde jeg forstaa, om de Herrer i deres Visdom var kommet til Navnet Torkildstrup, fordi der andre Steder i Landet var en Station med Navnet Saaby. Det er der imidlertid ikke, derimod er der et andet Sted en Station ved Navn Torkildstrup, man forstaaer derfor overhovedet ikke de Herrer's Visdom. Jeg vil haabe, at den Henstilling, der er gjort til den højtærede Minister, vil bære Frugt, saaledes at Ministeren drager Omsorg for, at denne Station kommer til at bære Sognets og Hovedbyens Navn, nemlig Kirke-Saaby Station.

Samtidig vil jeg tillade mig at gøre Ministeren opmærksom paa et andet Forhold angaaende denne Bane. Naar en saadan Bane skal anlægges, er det ganske almindeligt, at der finder forskellige Konferencer Sted mellem de forskellige Sogne- og Amsraad. Nu har denne Kommission i sin Visdom selv bestemt, at Stationen i Stedet for at ligge umiddelbart ved Byen og umiddelbart ved offentlig Vej skal ligge midt ude i en Mark i et Hul uden nogen som helst Forbindelsesvej til offentlig Vej og uden at være i nogen som helst virkelig Forbindelse med selve Byen. Det er muligt, man har taget denne Bestemmelse for at faa anbragt en hel Del Fyld fra de Bakker, man har gennemskaaret, eller for at skaffe Terrænet mere Tiltrækning for Turister eller af anden Grund, det skal jeg lade være usagt, men man har, som sagt, lagt Stationen derude og aftalt med Sogne- og Amsraadet, at der skulde anlægges Veje ind til Stationspladsen. Naar man lægger en Station paa en aaben Mark, synes jeg, det var rimeligt, at man sørgede for at føre Veje ind til Stationen. Jeg ser ikke, med hvilken Ret man forlanger, at den Kommune, der bliver belempret med en Station og faar betydelige, aarlig forøgede Udgifter, ogsaa skal anlægge de Veje, den fremtidig skal vedligeholde, det var rimeligt, at Statsbanerne, som anlægger denne Bane, ogsaa sørgede for Vejanlægget. Imidlertid har man nu faaet Sogneraadet til at gaa ind paa at afholde de Udgifter, der vil blive til Vejanlæg udover 10 000 Kr. Da man nu fra Sogneraadets Side ikke kunde skønne, at dette Vejanlæg overhovedet vilde kunde komme til at koste 10 000 Kr., mente man at være garderet imod at faa nogen Udgift til det. Men hvad gjorde saa de Ingeniører, der laver dette Baneanlæg? De lagde Stationen i dette Hul, og lavede der en mægtig Opfyldning, ikke saaledes, at hele Dalen blev opfyldt, men saaledes at den Vej,

der skal føre ind til Stationen, maa anlægges paa en mægtig Dæmning. Og da denne Dæmning alene kommer til at koste op mod 10 000 Kr., kommer Kommunen til at hænge paa dette Baneanlæg med en meget betydelig Udgift. Det er den Slags Forhold, som efter min Mening er utilbørlige og ikke bør finde Sted, idet der burde handles fornuftigt, men dette er i Strid med al sund Fornuft. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, naar der en af Dagene kommer et Andragende fra dette Sogneraad om at blive fritaget for at betale dette Vejanlæg, som Staten rettelig selv burde bære, da at modtage Deputationen med Velvillie, saaledes at denne Sag kan blive ordnet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Jeg gaar lidt længere frem ad dette Baneanlæg og kommer til Hovedlandevejen Roskilde-Holkæk. Her ser man igen Vidnesbyrd om den Genialitet, som denne Kommission er i Besiddelse af. Denne nydelige og elegante Hovedlandevej skal nu forlægges et ret betydeligt Stykke for at skaffe Plads til en Underføring af den midtsjællandske Bane. Men havde man drejet Banen hundrede Alen længere til den ene Side, havde man kunnet gaa under Landevejen uden at lave nogen Forlægning af den. Det er den Slags Visdom, man ikke forstaaer, og Beboerne staaer ganske uforstaaende overfor dette Spild af Penge og overfor det Forhold, at man ikke tager noget som helst Hensyn til det, som ethvert Menneske kan sige sig selv vilde være det mest fornuftige. Nu forlægger man en saadan Landevej, jeg ved ikke hvor mange Alen, men dog et ret stort Stykke; saa man faar en mægtig Krumning paa den i Forvejen saa smukke Landevej. Man lægger den ind foran en Bondegård, saa at man oppe fra den mægtige Dæmning kan kige ned i Skorstenen paa Gaarden, idet der kun er nogle ganske faa Alen fra Dæmningen til Gaarden. Hvor meget denne Gaardmand skal have i Erstatning for denne Vandalisme, ved jeg ikke, men jeg antager, det vil blive et ret betydeligt Beløb for i nogen Maade at holde ham skadesløs. Alt dette kunde have været undgaet, naar man fra den Side, der har med disse Sager at gøre, vilde tage noget billigt Hensyn og rette sig efter de gode Raad, der fremkommer overfor disse Kommissioner ved de Sammenkomster og Møder, der afholdes. Jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold. Jeg mener, det er ganske utilbørligt, at der paa den Maade, om ikke øves Chikaneri, saa dog